

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/20/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812213460
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812213460.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 p r o t i žalovanej: I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č. XXX, o zaplatenie 599,78,- eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 490,65 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieta.

Súd zaväzuje žalovanú uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 22,58 eur k rukám žalobcu a trovy právneho zastúpenia vo výške 72,46 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 23.11.2012 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 599,78 eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovanou Úverovú zmluvu č. 3710160248 (ďalej len „Úverová zmluva“), a súčasne Zmluvu o revolvingovom úvere I. (ďalej len „Zmluva o RÚ I“) a Zmluvu | o revolvingovom úvere II. (ďalej len „Zmluva o RÚ II.“) (ďalej spolu len „Zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „ÚP“), s ktorými bola žalovaná oboznámená a podpisom Úverovej zmluvy prejavila súhlas byť nimi viazaná. ÚP vymedzujú práva a povinnosti oboch zmluvných strán týkajúce sa poskytnutého úveru, ako aj práva a povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy o RÚ I. a RÚ II. v prípade, že dôjde k splneniu podmienok na čerpanie revolvingového úveru prostredníctvom úverovej karty v súlade s príslušnými ustanoveniami ÚP. Žalobca má za to, že Zmluva je celistvá, bola uzavretá v písomnej forme v súlade s § 52a ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov na jednej listine, určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovanej. Svoju vôľu byť viazaný touto Zmluvou a jej súčasťami potvrdila žalovaná podpisom priamo na prednej strane Zmluvy. Podstatné náležitosti vyplývajú v zrozumiteľnom znení buď priamo zo Zmluvy alebo z ÚP, ktoré sú nesporne neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, a preto nesmú byť materiálne alebo formálne oddeľované a rozlišované od Zmluvy. V súlade s judikatúrou súdov, celistvosť listiny možno posudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom. V takýchto a podobných prípadoch je totiž potrebné dať prednosť vážne mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred striktným a bezúčelným formalizmom. Úverová zmluva sa stala platnou v deň, ktorý je na nej uvedený ako deň jej podpisania posledným z účastníkov Úverovej zmluvy. Za podmienok uvedených v Hlave ÚP s názvom Poskytnutie revolvingového úveru I., bol žalobca oprávnený

poskytnúť žalovanému revolvingový úver, vydať a zaslať úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a príručkou pre držiteľa. Revolvingový úver je žalovanému poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi čerpať po odsúhlasení zo strany žalobcu peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Úverovú kartu je potrebné pred jej použitím spôsobom uvedeným v ÚP a príručke aktivovať. Dňom aktivácie úverovej karty zriadil žalobca žalovanému úverový účet pre čerpanie poskytnutého revolvingového úveru do výšky prideleného úverového rámca. Maximálna čiastka, ktorú bol žalovaný oprávnený čerpať je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Čerpanie nad rámec úverového rámca je neoprávnené a žalovaný je povinný čiastku čerpanú nad úverový rámec na požiadanie vrátiť žalobcovi. V súlade s ustanoveniami Úverovej zmluvy a ÚP žalovaný využil právo na poskytnutie revolvingového úveru, ktoré mu plyní zo Zmluvy o RÚ I. a čerpal revolvingový úver. Žalovaný nevyužil čerpanie úveru zo Zmluvy o RÚ II. Ako už bolo vyššie uvedené k platnosti Zmluvy o RÚ I. dochádza podpisom Úverovej zmluvy, no účinnosť nadobúda až okamihom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty po splnení odkladacej podmienky vo forme telefonicko-aktívácie úverovej karty žalovaným. Vo výzve k aktivácii karty bolo žalovanému oznámené identifikačné číslo Zmluvy o RÚ I. 5806011246, ktoré je zároveň variabilným symbolom. Súčasťou príručky pre používateľa bol Sadzobník poplatkov a úrokov (ďalej len „Sadzobník“). Uzatvorením Zmluvy v časti Zmluvy o RÚ I. tak žalovanému nevznikli žiadne práva, či povinnosti, keďže k účinnosti Zmluvy o RÚ I. a následnému poskytnutiu dohodnutého revolvingového úveru dochádza až priamym úkonom zo strany žalovaného, ktorým je práve aktivácia úverovej karty. K aktivácii úverovej karty dochádza vedomým, slobodným a vážnym prejavom vôle žalovaného aktivovať úverovú kartu, a teda využiť právo na poskytnutie revolvingového úveru, prostredníctvom zavolania na určené telefónne číslo. V zmysle Zmluvy a ÚP, uzatvorením Zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému dohodnutý úver a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver žalobcovi riadne a včas splatiť, a to v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške 4% z výšky dohodnutého úverového rámca platného ku dňu splatnosti danej splátky. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky, príslušná časť úverovej istiny a poplatky za poskytované služby podľa aktuálneho Sadzobníka. Žalobca bol v súlade s ÚP oprávnený jednostranne meniť Sadzobník s tým, že zmenu bol povinný žalovanému oznámiť. Súhlas so zmenou Sadzobníka žalovaný vyjadril uskutočnením transakcie v období po účinnosti zmeny. Z vyššie uvedeného vyplýva aj nemožnosť určenia výšky ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) priamo v Úverovej zmluve, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle žalovaného, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Žalovaný hradil dlžnú sumu a dostal sa do omeškania s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva priebeh čerpania úveru aj prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie/zánik úverovej zmluvy bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom zo dňa 25.11.2009 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 599,78 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je žalovaný povinný podľa Hlavy ÚP s názvom Záverečné ustanovenia zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. Vzhľadom na vyššie uvedené, tak ako vyplýva aj zo splátkového kalendára, žalobca eviduje voči žalovanému dlh, ktorý tvorí istina plus poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu spolu vo výške 536,09 eur, úrok z vyššie uvedenej istiny do času zosplatnenia vo výške 55,45 eur, úrok z vyššie uvedenej zosplatnenej istiny (ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) + zmluvná pokuta vo výške 8,24 eur, dlžné poistné vo výške 0,00 eur,

Žalovaná sa k žalobe žalobcu nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 15.5.2013 spolu s prílohami a zistil nasledovný skutkový stav:

V písomnom podaní žalobcu zo dňa 15.5.2013 tento uviedol, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 18.10.2007 Úverovú zmluvu č. 3710160248 (ďalej len „ÚZ“), a súčasne na rovnakej strane, kde sa nachádzajú aj podpisy oboch zmluvných strán, Zmluvu o revolvingovom úvere I. (ďalej len „ZRÚ I.“) a Zmluvu o revolvingovom úvere II. (ďalej len „ZRÚ II.“) (ďalej spolu len „Zmluva“), a to pod bodom 62. Zmluvy. Žalobca uplatňuje nároky vyplývajúce zo ZRÚ I. Žalobca má za to, že zmluva je celistvá, bola uzavretá v písomnej forme na jednej listine, určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle

žalovaného. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „ÚP“), ktoré boli uvedené na rube Zmluvy a na samostatnom liste. Žalovaný bol so znením ÚP oboznámený a podpisom Zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný a potvrdil, že sú mu všetky ustanovenia ÚP zrozumiteľné a sú dostatočne určité. Žalovanému bol poskytnutý čas na oboznámenie sa so znením Zmluvy a ÚP a na žalovaného v žiadnom prípade nebol vyvíjaný nátlak, aby Zmluvu podpísal, a súčasne prejavil súhlas byť viazaný ustanoveniami Zmluvy a ÚP. Podstatné náležitosti vyplývajú v zrozumiteľnom znení buď priamo zo Zmluvy alebo z ÚP, ktoré sú nesporne neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, a preto nesmú byť materiálne alebo formálne oddeľované a rozlišované od Zmluvy. Na základe uzavretia ZRÚ I. vzniklo žalovanému právo na poskytnutie revolvingového úveru. Revolvingový úver je žalovanému poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje žalovanému čerpať po odsúhlasení zo strany žalobcu peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Úverovú kartu je potrebné pred jej použitím spôsobom uvedeným v Úverových podmienkach (ďalej len „ÚP“) a metodickej príručke aktivovať. Dĺžnik - žalovaný je oprávnený čerpať revolvingový úver opakovane, prostredníctvom úverovej karty vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. V zmysle § 2 a § 3 Hlavy 8. ÚP žalobca žalovanému zaslal úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickou príručkou, na základe čoho žalovaný aktivoval úverovú kartu a určil si výšku úverového rámca. Dňom aktivácie úverovej karty zriadil žalobca žalovanému úverový účet pre čerpanie poskytnutého revolvingového úveru do výšky dohodnutého úverového rámca. Maximálna čiastka, ktorú bol žalovaný oprávnený čerpať bola daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Úverový rámec bol dohodnutý vo výške 663,88 eur. Výška pravidelnej mesačnej splátky RÚ I. bola medzi klientom a spoločnosťou dohodnutá vo výške 4%z výšky dohodnutého úverového rámca RÚ I., platného ku dňu splatnosti splátky. V zmysle Sadzobníka poplatkov a úrokov (bod 11 Príručky pre držiteľa úverovej karty, ďalej len „Sadzobník“) bola medzi žalobcom a žalovaným dohodnutá výška úrokovej sadzby 2,21 % mesačne (t.j. 26,52 % ročne). V sadzobníku bola dohodnutá aj výška ďalších poplatkov, a to poplatok za výpis z úverového účtu vo výške 1,49 eur, či poplatok za výber z bankomatu vo výške 2,29 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok čerpaného revolvingového úveru, a to s odkazom na už predložený splátkový kalendár konkrétne so splátkami predpísanými dňa 20.6.2009, 20.7.2009, 20.8.2009, 20.9.2009, 20.10.2009 a 20.11.2009. S poukazom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením vyššie uvedených splátok, stal sa celý zostatok čerpaného úveru splatným, pričom splatnosť nastala ku dňu 25.11.2009, ako vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára a tiež z výzvy na splatenie celého úveru priloženej k žalobe zo dňa 25.11.2009. Nárokovaná suma vo výške 536,09 eur predstavuje istinu - dlžná suma úveru bez úrokov z úveru vo výške 531,62 eur (vypočítaná ako rozdiel istiny čerpaného úveru vo výške 663,88 eur a jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli uhradené splátkami vo výške 132,25 eur, dlžnú sumu poplatkov za vedenie účtu vo výške 4,47 eur (vypočítaná ako rozdiel vyrubených poplatkov za vedenie účtu vo výške 25,36 eur a uhradenej časti takto vyrubených poplatkov vo výške 20,89 eur). Nárokovaná suma vo výške 55,45 eur predstavuje úrok z úveru vyčíslený vždy z istiny splátky. Podľa ust. § 8aa ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej ako „ZSÚ“) ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov. V zmysle vyššie uvedeného prechodného ustanovenia teda na tento záväzkový vzťah možno aplikovať ust. § 3 ods. 10 ZSÚ, účinného od 1.1.2008, podľa ktorého odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády. V zmysle ust. § 1 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len ako „Nariadenie“) výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru na kreditnú kartu nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej úrokovej miery pre kreditné karty platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Podľa názoru žalobcu, je potrebné aplikovať maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 podľa Nariadenia (nakoľko za skoršie obdobie takéto údaje zverejňované neboli), ktorá je pri kreditných kartách 39,02 %. a teda je v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Žalovaný, bol povinný platiť úrok z úveru vo výške aktuálne platnej základnej úrokovej sadzby, ktorá (ako vyplýva zo sadzobníka poplatkov a úrokov) bola vo výške 2,21% mesačne, t.j. 26,52% ročne. Nárokovaná suma vo výške 6,36 eur predstavuje zmluvnú pokutu v zmysle § 3 Hlavy 14 ÚP. Nárokovaná suma vo výške 1,88 eur predstavuje zákonný úrok z omeškania. Zo špecifikácie je zrejmé, že žalovanému bol poskytnutý úver v celkovej výške 663,88 eur.

Žalovaný spolu uhradil sumu 318,6 eur. Vyššie uvedené platby žalovaného vyplývajú aj z predloženého splátkového kalendára, ktorý je akýmsi prehľadom pohybov na účte resp. úverovej karte žalovaného.

Medzi žalobcom a žalovanou ako klientom došlo dňa 18.10.2007 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 3710160248, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 26.800,- Sk eur. V zmysle ďalších dojednaní klient a spoločnosť podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a to s úverovým rámcem a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8.a 9 úverových podmienok. Na základe takto uzatvorenej zmluvy vzniklo žalovanému ako klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I. prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8. až 12. Úverových podmienok. Ako je zrejmé z výpisu z účtu žalovanej, tejto bol poskytnutý zvýšený úverový rámec v sume 663,88 eur.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Dolu podpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje že je oboznámený s Úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny.

Podľa Hlavy 5 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na lícnej strane vyplýva inak. Za uzatvorenie úverovej zmluvy klient uhradil v hotovosti ku dňu podpísania tejto zmluvy poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške stanovenej v úverovej zmluve.

Ako vyplýva z Hlavy 7 § 3 Úverových zmluvných podmienok, klient je povinný čerpaný úver a všetky záväzky voči spoločnosti splatiť na požiadanie v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorí s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. V tomto prípade je taktiež spoločnosť oprávnená jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru (úverov) alebo dohodnutý úver neposkytnúť.

Podľa Hlavy 7 § 6 Úverových zmluvných podmienok, v prípade vzniku skutočnosti uvedenej pod písm. a), b), c) §3 Hlavy 7, ak je dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť.

V zmysle Hlavy 8 § 1 Úverových podmienok - Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru I. zmluvné strany, klient a spoločnosť, sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzavretí zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a spoločnosti povinnosť revolvingový úver za dohodnutých podmienok poskytnúť klientovi. Klient je oprávnený čerpať revolvingový úver opakovane prostredníctvom úverovej karty za podmienok stanovených v úverových podmienkach a to vždy maximálne v výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Spoločnosť a klient si dohodli úverový rámec RÚ I. vo výške 15.000 Sk. Klient sa uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere zaväzuje poskytnutý revolvingový úver spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie úroky.

V zmysle hlavy 8 § 2 Úverových podmienok klient a spoločnosť sa dohodli, že úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickú príručku je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať, ak si bude riadne plniť povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, úverových podmienok a platných právnych predpisov a jej neoddeliteľnou súčasťou je sadzobník poplatkov a odmien.

Podľa hlavy 8 § 3 Úverových podmienok zmluva o revolvingovom úvere sa stáva platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úver a to po jej riadnej a včasnej aktivácii.

Zmluvné strany sa tiež dohodli, že už pri aktivácii úverovej karty je klient oprávnený rozhodnúť o zvýšení úverového rámca revolvingového úveru, a to z počiatočnej výšky 15.000 Sk, pretože klient už pri podpise ÚZ prejavil záujem o zvýšenie úverového rámca RÚ I. (hlava 8 § 4 Úverových podmienok).

Podľa § 6 hlavy 8 Úverových podmienok revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb. Klient je oprávnený čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti poskytnutý revolvingový úver prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca, ak úverová zmluva neustanovuje inak.

Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý revolvingový úver a to v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu RÚ I., ak nie je na lícnej strane úverovej zmluvy uvedené inak. Výška pravidelnej mesačnej splátky revolvingového úveru bola medzi klientom a spoločnosťou dohodnutá vo výške 4% z výšky dohodnutého úverového rámca platného ku dňu splatnosti danej splátky (hlava 9 § 5 Úverových podmienok). V jednotlivých splátkach sú zahrnuté dohodnuté úroky, príslušná časť čerpaného revolvingového úveru a pravidelné poplatky, napr. poplatok za výpis a príp. nepravidelné poplatky ako napr. poplatok za výber z automatu, za blokovanie karty.

Podľa hlava 10 § 2, § 3 Úverových podmienok k jednému úverovému účtu môže byť vydaná len jedna úverová karta, ktorá je neprenosná a môže ju používať iba jeden držiteľ, ktorého meno je uvedené na karte. Použitím úverovej karty klient súhlasí s čerpaním revolvingového úveru v požadovanej výške.

V zmysle hlavy 14 § 3, 4, Úverových podmienok v prípade omeškania úhrady splátky, alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 100 Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. či RÚ II. alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, prípadne splátky RÚ I. alebo RÚ II. či ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.

Ako vyplýva z hlavy 14 § 11 Úverových podmienok ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára ako ja špecifikácie pohľadávky žalobcu v písomnom podaní súd zistil, že žalovaná uhradila celkom 318,69 eur, pričom dňa 25.11.2009 došlo k zosplateniu úveru.

Listom zo dňa 25.11.2009 označeným ako výzva k splateniu celého úveru žalobca žalovanej oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť

ju vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 599,78 eur a vyzval ju na splatenie do 15 dní odo dňa odoslania výzvy.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 18.10.2007 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný od 1.7.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil

dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmlúvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmlúvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmlúvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmlúvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom

trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej prostredníctvom úverovej karty, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnila, žalobca dňa 25.11.2009 zosplatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie predmetnej sumy.

Z predloženého výpisu z úverového účtu žalovanej ako aj zo špecifikácie žalovanej sumy je zrejmé, že na základe zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru žalobca poskytol žalovanej úverový rámec do výšky 663,88 eur, pričom žalovaná vyčerpala do zosplatnenia sumu 663,88 eur. Žalovaná zároveň uhradila sumu 318,69 eur.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Čo sa týka úroku z úveru, tak žalobca vo svojom návrhu žiadal priznať vyčíslenú sumu úroku z úveru v sume 55,45 eur, pričom celý úrok z úveru vyúčtovaný pri úrokovej sadzbe 2,21 % mesačne predstavoval 211,68 eur. Úroková sadzba 2,21% mesačne predstavuje 26,52 % ročne.

V danom prípade sa súd zaoberal vyššie uvedeneou sadzbou dohodnutého úroku z úveru.

Účastníkmi konania bolo dohodnuté, že minimálna mesačná splátka bude 4% z výšky dohodnutého úverového rámca, ktorý bol 663,88 eur a takto pri minimálnej výške splátky by žalovaná bola povinná platiť mesačne 26,56 eur a to po dobu 25 mesiacov, pričom úroková miera podobného úveru v bankách v tomto čase (október 2007 spotrebiteľský úver od 1 do 5 rokov) činila úrok 13,91 p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 12,61 % vyšší ako bola priemerná úroková miera z obdobných úverov poskytovaných v tomto období bankami. Súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách z internetovej stránky NBS.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 13,91 % ročne za absolútne neplatnú.

Ako primerané súd určil úroky vo výške 13,91 % ročne. V zmluve dohodnutý požadovaný úrok z úveru za celé obdobie poskytnutia predstavoval sumu 211,68 eur pri úrokovej miere 26,52% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok žalobcovi vznikol len pri úrokovej miere 13,91 % ročne, teda žalobca mal nárok len na 52,45% uplatňovaného úroku ($13,91\% \times 100 / 26,52\% = 52,45\%$), teda 52,45% zo sumy 211,68 eur, čo predstavuje sumu 111,03 eur. Žalobca si však žalobou uplatnil vyčíslený úrok z úveru iba vo výške 55,45 eur, pričom na úrok z úveru žalovaná uhradila 156,23 eur. Žalovaná tak uhradila na úrok z úveru viac ako mala zaplatiť, preto súd započítal platbu žalovanej prevyšujúcej sumu 111,03 eur v sume 45,20 eur na istinu úveru. Súd preto žalobu v časti istiny 45,20 eur a úroku z úveru v sume 55,45 eur zamietol.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že v zmysle ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z. výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona, a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Podľa názoru žalobcu, je teda potrebné aplikovať maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vypočítanú zo súhrnných údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2008 podľa nariadenia, ktorá je pri kreditných kartách 39,02 %. K vyššie uvedenému však treba uviesť, že žalobca si zamieňa celkovú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru s ročnou úrokovou mierou pri spotrebiteľských úveroch. Žalobcom požadovaná celková odplata za poskytnutie úveru predstavuje sumu 211,68 eur. Celková žalobcom požadovaná odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru tak síce predstavovala iba 31,89 % poskytnutého úveru v sume 663,88 eur, no v čase uzatvorenia úverovej zmluvy boli na trhu spotrebiteľských úverov obvyklé ročné úrokové sadzby za obdobný typ úveru vo výške 13,91 %. Uvedené nariadenie zároveň obmedzuje maximálnu výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v tom zmysle, že žalobca nemôže požadovať od žalovanej úrok z úveru neobmedzene do dňa zaplatenia. Takýmto postupom by totiž mohlo dôjsť k prekročeniu maximálnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Nárok na zmluvnú pokutu v sume 6,36 eur podľa hlavy 14§ 3 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanej ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96 % (8 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je klient v omeškaní dlhšie ako 7 dní, súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ.

Súd preto žalobcovi nepriznal nárok na zmluvnú pokutu, ktorá už bola žalovanou zaplatená v sume 2,12 eur a túto sumu započítal na úhradu žalobcom požadovanej istiny a zároveň súd nepriznal žalobcovi ani nárok na zmluvnú pokutu v sume 6,36 eur, ktorú ešte žiadal zaplatiť a v uvedenej časti žalobu žalobcu zamietol.

Nárok žalobcu na zvyšnú časť istiny súd považoval za dôvodný a v tejto časti súd žalobe vyhovel. Súd považoval za dôvodné aj nároky žalobcu na ním požadované poplatky.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je suma 1,88 eur predstavujúca vyčíslený zákonný úrok z omeškania, ktorá suma bola vyčíslená pri výške úroku z omeškania 9 % ročne, ktorá výška je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu omeškania (dňa 26.11.2009 - deň nasledujúci po dni zosplatnenia celého úveru) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9 % ročne. Súd preto aj v tejto časti žalobe žalobcu vyhovel.

Ako súd vyššie konštatoval, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy 109,13 eur je nedôvodný a zamietol ho v uvedenom rozsahu.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 599,78 eur žalobcovi bolo priznaných 490,65 eur. Žalobcov úspech tak predstavoval 81,80 % a neúspech 18,20 %.

Po odrátaní neúspechu žalobcu v konaní od jeho úspechu (81,80 % - 18,20 %), tento účastník má právo na náhradu 63,60 % trov konania.

Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy právneho zastúpenia celkovo v sume 113,93 eur zo základu 599,78 eur. Žalobcovi vznikli trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 39,84 eur - prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, za režijné paušály v sume 2x7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. a DPH v sume 18,99 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. Celkovo tak žalobcove trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 113,93 eur.

V súvislosti so súdnym poplatkom za návrh vznikli žalobcovi trovy vo výške 35,50 eur.

Keďže žalobca má právo na náhradu 63,60 % zo súdneho poplatku 35,50 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 22,58 eur a 63,60 % z trov právneho zastúpenia vo výške 113,93 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 72,46 eur, na vyššie uvedenú náhradu trov súd zaviazal čiastočne neúspešnú žalovanú.

O trovách vedľajšieho účastníka súd nemohol rozhodnúť, keďže v čase vyhlásenia rozhodnutia oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 21.5.2013 nebolo súčasťou súdneho spisu.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.